

Tacksägelsedagen Luk 19:37-40
Västerslätt 20081012

Visst känner vi igen det här textavsnittet?

Det förekommer vid två söndagar i övrigt under kyrkoåret.

Första söndagen i advent läses texten, så som Matteus hade upplevt det när Jesus red in i Jerusalem. Vi präster brukar då lägga accenten på ett nådens år, när Jesus Konungen kommer till sin kyrka.

Palmsöndagen har man möjligheten att höra det under de årgångar texterna läses från Matteus, Markus och Lukas. Då ligger accenten på vägen till korset.

I dag ska särskilt lägga betoningen på tacksägelsen över vem Jesus är. Lärjungarna var överlyckliga över vad de hade fått uppleva kring Jesus, när de sett alla underverk som Jesus gjort när han botade sjuka av alla de slag, ja till och med uppväckte döda, när han gjorde de stora brödundren och mättade tusentals människor med bara några fiskar och bröd, han tar brödet ber Gud välsigna dem och det räcker och blir över. Ja då hade de övertygats om att Jesus verkligen var den utvalde, evigheternas konung, Guds Messias. Nu gör de precis som profeten Sakarja redan 500 år tidigare hade skrivit,

*Ropa ut din glädje, dotter Sion,
jubla, dotter Jerusalem!*

*Se, din konung kommer till dig.
Rättfärdig är han, seger är honom given.
I ringhet kommer han, ridande på en åsna,
på en ung åsnehingst. Sak 9:9*

De var verkligen övertygade om att Jesus är HERREN. Gud hade kommit till vår jord och vandrade våra vägar.

Visst kan även vi få uppleva stunder av att Jesus vandrar bland oss än, när vi förnimmer hans närhet och omsorg.

När han kommer till oss som vår vän som förstår vår speciella situation och ibland när vi misslyckats i livet är han den som inte drar sig bort i från oss, han finns där med trösten.

När det känns som en sten i bröstet och vi blir djupt förtvivlade, då lättar han vår börda genom att hjälpa oss att bära den, ja han är beredd att helt befria oss från allt som tynger.

Det hade lärjungarna själva sett hur Jesus lättade människors tunga bördor och han säger åt de befriade: Gå i frid.

Så uppfylldes även det Sakarja sagt i versen efter den tidigare upplästa:

*Han skall förkunna fred för folken,
och hans välde skall nå från hav till hav,
från floden till världens ände.*

Här beskrivs hur fridens evangelium genom Jesus Kristus skulle spridas över hela vår jord.

I tacksägelse prisade folket Jesus med att säga:
"Välsignad är han som kommer, konungen, i Herrens namn. Fred i himlen och ära i höjden."
Man kan höra jubeltonen från folkets läppar.

I våra böner är det viktigt att det får innehålla lovsång och tacksägelse. Vi får träna på den lovsång som i himmelen aldrig skall tystna. Lovsången till Jesus och allt han gjort och dagligen gör för oss människor.

Det fanns människor då och det finns människor nu som har svårt att höra de kristnas lovsånger. Då ville man tysta ned lovsången. Nu vill man begränsa kyrkans utrymme i det samhälle vi lever. På alla sätt vill man tysta ned det budskap som har med Gud och Jesus att göra.

Då sa Jesus till dem som ville tysta ned lovsången:
"Jag säger er att om de tiger kommer stenarna att ropa."

Genom tiderna har det aldrig gått att tysta ned kyrkans röst, man har försökt att utrota de kristna under förföljelsetider. Men de kristnas blod har varit det bästa utsädet för evangelisation.

Petrus som överstepräster försökte att få tyst på säger: *Vi kan inte tiga med vad vi har sett och hört.* Även om de hade tystnat så skulle materien ändå vittna om den levande Guden. Människor kan i en storslagen natur uppleva att de ser Guds verk och bli förstummade och inom sig sjunga *O store Gud när jag den värld beskådar, som du har skapat med ditt allmakts ord, då brister själen ut i lovsångs ljud: O store Gud, O store Gud.*

Man brukar säga att vi i naturen ser Guds rygg. Naturens storhet och det fantastiska samspelet mellan allt i naturen visar på att det inte kan ha tillkommit av en slump, utan att det måste ha funnits en skapande Gud, som i sin vishet skapat allt i balans.

Men nu har Gud inte bara visat oss sin rygg, utan när tiden var inne blev han människa och visade oss sitt sanna ansikte i Jesus Kristus. Tacksägelsedagens största tacksägelseämne är att Jesus kommit till vår jord som vår ende frälsare. Därför kan vi i glädje tillsammans med alla de heliga uttrycka vår tro till den treenige guden och säga.